

Kora március füstje

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 27. szám, 2019. július 5.

Alig vagyunk babonások, a konvenciókat, ahol lehet, elkerüljük, ami fontos volt a mi szüleinknek, az másként lett fontos nekünk, saját ritmusunk, habitusunk, ízlésünk, belátásunk szerint. A testvérek meg a saját zakójukba akarnak belenőni, saját csajokkal, saját kitörési pontokkal: cigaretta, zenetanulás, színészet, fotózás, versenysport.

Eltelik négy-öt év, és mások az esküvői divatok, ceremóniavezetések, díszítések, köretetek, technológiai lehetőségek. Kicsit ódivatúnak is tűnhetünk már, ha visszanezünk a VHS-kazettát- ha volna még lejátszó hozzá...

Valahogy az első csaj jutott eszembe, mármint az az első, akit először vittem haza egy szalagavató bálról, anyámhoz, még tizenöt évesen. Az első alkalom mindent szentségesít, átszakadás a felnőtté válásba, akár csak a házasság. Ki tudja, mi lett azzal a lánnyal mára, mindketten tudtuk, hogy ez nem a szerelem. Én a szégyenletes tapasztalatlanságon akartam túllenni végre, ő valamiféle szentséget szeretett volna megélni a kamasz testeinken keresztül.